

U vody

Bratři Ebenové

1. Žabky na vodě malý kamínek větší kružnice tvoří,
dokud rychlost má, tak se odráží, v tom to spočívá,
ten, kdo hladině její božský klid svými dotyky boří,
nesmí divit se, že vždy nakonec na dně končívá.

R: Vlnky se houpou, lidi se koupou, záda se loupou,
tu píseň hloupou, na nápad skoupou, zaháním z hlavy,
slunce mi z mozku vyrábí trosku svým věčným žárem,
úroveň rýmů je na minimu, fuj, to jsou hice,
vlnky se houpou, lidi se koupou,
záda se loupou, deky se šoupou.

2. Žabky na suchu leží nevinně, natřené vrstvou mléka,
agresivní puď zdá se tady být skoro nulový,
nestydatý muž, který pohledem žabku na suchu svléká,
nesmí divit se, když ho nakonec sama uloví.

R:

3. Žabky na noze, s žabkou na suchu žabky na vodě tvořím
mezitím, co jí filosofii žabek vykládám,
žabka nechápe, co to povídám, ví však, že se jí dvořím,
v tom se nemýlí, takže soukolí opět zapadá.

R:

*: Lidi se houpou, deky se loupou,
záda se šoupou, vlnky se koupou ...